

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

ÄRA, MAJESTÄT, VÄLDE OCH MAKT FÖR ATT BEVARA OSS FÖR EVIG GLÄDJE

Judas brev 24-25 • Predikan i G8B 2021-07-11 • Johnny Lithell

INLEDNING

Då, älskade vänner, går vi in i den allra sista texten i Judas brev. Och vilken text det är! Vi har flera gånger lagt märke till hur välkomponerat brevet är i olika triader och kraftfulla illustrationer, och när vi nu tittar på avslutningen så ser vi att Judas knyter ihop brevet briljant med samma tanke som han började brevet med. Jag ska erkänna att jag haft väldigt svårt att förbereda en predikan utifrån den här texten eftersom det är en av mina favorittexter i hela Bibeln. Den är så oerhört rik på innehåll att vi utan vidare skulle kunna fylla ett år av predikningar bara utifrån de här två verserna (vilket för övrigt är en tanke som jag allvarligt övervägt).

Så vad ska jag lyfta fram om jag bara får en chans på mig? Ja, det blir lite av varje. Därför blir predikan lite rörigare än vanligt. Jag skulle vilja ta en stund att ge några inledande tankar innan vi till sist hänger upp resten av predikan på två punkter.

Kallade, älskade och bevarade

Låt oss alltså börja med att lägga märke till att Judas brev börjar och slutar med tanken på att Gud är den som *bevarar sina heliga från fall*. I den första versen säger han,

Judasbrevet 1 (SFB-15)

«Från Judas, Jesu Kristi tjänare och Jakobs bror. Till dem som är **kallade** och **älskade** i Gud Fadern och **bevarade** i Jesus Kristus.

Han börjar med att säga att vi är kallade och älskade och bevarade i Jesus Kristus. Judas börjar alltså i tanken att Guds kärlek uttrycker sig så att han kallar ett folk ut ur död och avguderi och otro till sig själv. Och de som han kallar bevarar han.

Det här är exakt samma sak som Paulus undervisar. Gud bevarar de han kallar. Ingen går förlorad.

1 Korinthierbrevet 1:8-9 (SFB-15)

«Han ska också **styrka er ända till slutet**, så att ni inte kan anklagas på vår Herre Jesu Kristi dag. «Gud är trofast, han som har kallat er till gemenskap med sin Son Jesus Kristus, vår Herre.

De som Gud har kallat kommer att styrkas och bevaras till den sista dagen. Guds löfte att bevara sina heliga är en del i hans kallelse. Det är det Judas lyfter fram i vers 24. Och så har vi förstås Paulus ord i Romarbrevet 8:30,

Romarbrevet 8:30 (SFB-15)

³⁰Och dem som han har förutbestämt har han också kallat, och dem som han har kallat har han också förklarat rättfärdiga, och dem som han har förklarat rättfärdiga har han också förhärligat.

Ingen av de som han kallat kommer att gå förlorad, nej, alla kommer att bevaras. Det är vad Judas undervisar, det är vad Paulus undervisar och det är, som vi ska se om en stund vad också Jesus undervisar.

Judas varning

Så i både brevets inledning och avslutning slår Judas fast att Gud bevarar dem som tillhör honom. Men däremellan i brevet är det fullt av varningar och förmaningar. Han varnar för de falska bröderna som nästlat sig in i församlingen, det vill säga, som utger sig för att vara kristna, men som förvränger Guds nåd till försvar för omoral och som kommer att få sitt straff i evig eld.

Han varnar alltså för sådana som bekänner sig som kristna men som inte är kallade av Gud och därför inte heller bevarade. Och Judas ger flera markörer på hur vi kan känna igen dem, men det han säger i inledningen som en rubrik över allt är att de mer finner Kristus som användbar för den omoral de vill utöva, snarare än att de vill underordna sig Kristus för att han är Herre. De älskar inte Guds nåd för den skönhet den har i sig själv, utan för att de kan förvränga den för sina egna syften.

Vårt liv är Guds verk

Poängen här är att våra liv – allt vårt liv i allmänhet, men vårt andliga liv i synnerhet – är Guds verk, från början till slut. Det andliga liv vi äger är inget vi har i oss själva. Gud gav oss liv medan vi var döda i våra överträdelser och synder. Vi hade inget andligt liv. Vi var levande döda. Medan vi var döda sände Gud sin Ande som gjorde födde oss på nytt och gjorde oss andligt levande.

Det är något som Gud gav oss; det är något som kom till oss utifrån. Vi har liv eftersom Gud har gett oss sin Ande och fött oss på nytt. Därför har våra ögon öppnats och vi kan tro på Kristus och förenas med honom så att allt som tillhör honom också är vårt och allt som är vårt blir hans. Vi skulle inte leva om vi inte vore förenade med Kristus genom den Helige Ande. Vårt liv är Kristi liv, genom den Helige Ande. Och, för all tydlighets skull, den som ger allt detta är Gud. Han har förutbestämt oss, som Paulus säger i Romarbrevet 8:30, han har kallat oss, han har förklarat oss rättfärdiga och han ska förhärliga oss.

Allt är Guds verk. Jag har inte bidragit någonting till att jag blev till. Och på samma sätt har jag inte heller bidragit någonting till att Gud fortsätter att ge mig andligt liv från dag till dag. Det är på grund av Guds Ande som jag är en kristen. Jag har varken orsakat det själv eller är den som bevarar Anden i mig.

Faktum är att om det vore upp till mig att bevara mig själv som kristen så skulle jag inte klara mig en enda dag. Mina fiender köttet, världen och djävulen är alltför starka att de omedelbart skulle övertyga mig om att jag skulle klara mig bättre som min egen herre och frälsare. Jag har ingen som helst tvekan om det. Om min trofasthet till Kristus är något jag måste producera själv skulle jag omedelbart falla bort eftersom det är något som bara kan ges genom den Helige Ande. Det är överhuvudtaget ingenting jag skulle kunna ens om jag hade hela världens samlade viljestyrka. Det är som att försöka spela musik med färgen blå, eller cykla på en godnattsaga. Det spelar ingen roll hur mycket blått jag har, det kommer aldrig att komma en melodi ur den. Det spelar ingen roll hur starka muskler jag har, det kommer aldrig att

komma andligt liv ur dem. All min trofasthet är Andens verk, så att äran av allt gott som kommer ur mitt liv tillhör Gud och endast honom. Det är han som har kallat mig, och det är han som i sin trofasthet styrker mig ända fram till slutet.

Hur doxologier fungerar

Det var några inledande tankar om det tema som Judas slår an som inramning till sitt brev. Nu skulle jag vilja närma mig texten en smula. Men innan vi tittar på vad den faktiskt säger så måste jag säga något om vad det är för sorts text. Det är en doxologi. "Doxologi" är ett sammansatt grekiskt ord av *doxa*, som betyder "ära" eller "härlighet" och *logos* som betyder "ord". Det är ett ord av ära eller av lovprisning som är riktad till Gud.

Det är en viss skillnad i Bibeln mellan en doxologi och en välsignelse. Skillnaden är i riktning. En välsignelse går i riktning från Gud till oss, medan en doxologi går i riktning från oss till Gud.

När det gäller doxologier finns en tumregel i hur de fungerar. De brukar börja med att tala om något som Gud har gjort eller ska göra, och sedan tillskriver de de attribut hos Gud som kommer till uttryck i vad Gud har gjort. Man kan till exempel säga "till honom som adopterar smutsiga och upproriska barn till sin familj – honom tillhör barmhärtighet och gränslös godhet." Vi lovprisar alltså Gud för något han gjort och för de av hans attribut som kommer till uttryck i det han gjort. När han adopterar upproriska barn är det ett uttryck för hans barmhärtighet och godhet.

Låt oss då läsa Judas 24-25 igen,

Judasbrevet 24-25 (SFB-15)

²⁴Han som har makt att bevara er från fall och föra fram er fläckfria och jublande inför sin härlighet - ²⁵den ende Guden, vår Frälsare genom Jesus Kristus, vår Herre - honom tillhör ära, majestät, välde och makt före all tid, nu och i all evighet. Amen.

Judas uttrycker alltså här sin förundran över tre saker: dels att Gud bevarar oss från fall, dels att han framställer oss fläckfria inför sin härlighet och dels att han framställer oss jublande inför sin härlighet. Sedan fortsätter han att säga att de attribut hos Gud som kommer till uttryck i dessa tre handlingar är Guds ära, majestät, välde och makt, före all tid, nu och i all evighet.

Det är vad som krävs för att bevara oss till den sista dagen. Guds ära, majestät, välde och makt i all evighet.

Vi har alltså två komponenter i den här doxologin, precis som i många andra. Vad Gud gör och vad Gud är. Idag hinner vi bara titta på den första av dessa två komponenter, vad Gud gör. Det är smärtsamt, för det finns så mycket att säga om vad Gud är som är själva orsaken till allt detta, men jag får helt enkelt inte ihop det med tiden. Jag tänker alltså ägna resten av predikan åt två punkter: först ska vi se att Gud *bevarar* oss och därefter ska vi titta på att Gud *framställer* oss. Att Gud bevarar oss och sedan att Gud framställer oss.

I. GUD BEVARAR OSS

Så, för det första: Gud bevarar oss. Texten säger att han har makt att bevara oss från fall.

I linje med NT:s övriga undervisning

Först måste vi se, om det inte framgått än, att det ligger helt i linje med Nya testamentets övriga undervisning. I Johannes 6:37 har vi Jesus som säger,

Johannesevangeliet 6:37 (SFB-15)

³⁷Alla som Fadern ger mig kommer till mig, och den som kommer till mig ska jag aldrig visa bort.

Han talar alltså om det folk som Fadern gett Sonen. Fadern har utvalt dem innan världens grund blev lagd att ge dem åt Sonen. Alla som Fadern ger Sonen kommer till honom.

Sedan kommer vi till vers 39,

Johannesevangeliet 6:39 (SFB-15)

³⁹Och detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte ska förlora någon enda av alla dem som han har gett mig, utan låta dem uppstå på den yttersta dagen.

Fadern utväljer och ger åt Sonen, och Sonen bevarar dem och låter dem uppstå på den yttersta dagen. Och sedan har vi vers 40,

Johannesevangeliet 6:40 (SFB-15)

⁴⁰Ja, detta är min Fars vilja: att var och en som ser Sonen och tror på honom ska ha evigt liv, och jag ska låta honom uppstå på den yttersta dagen.

Du hör hur ingen faller mellan stolarna. Jesus talar om ”var och en” ska han låta uppstå på den yttersta dagen. Alla som tror på honom har evigt liv och kommer att uppstå på den yttersta dagen. Han säger något liknande sedan i vers 44,

Johannesevangeliet 6:44 (SFB-15)

⁴⁴Ingen kan komma till mig om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag ska låta honom uppstå på den yttersta dagen.

Budskapet är inte svårt att förstå: alla som Fadern utväljer ger han åt Sonen. Alla som han ger till Sonen, ser Sonen. Alla som ser Sonen tror på Sonen. Alla som tror på Sonen tar Sonen emot. Alla som Sonen tar emot bevarar han. Alla som han bevarar kommer han låta uppstå på den yttersta dagen.

Är mäktig

När det står att Gud har makt i inledningen av versen är det inte ett påstående om Guds auktoritet eller hans rätt. Det är ett påstående om hans kraft. Gud är sin egen armé. Han har makt att göra verklighet av allt han vill. Han sitter inte och önskar saker och hoppas att alla omständigheter ska stämma så att hans önskan ska slå in. Han har makt att verkställa allt han har bestämt.

Hör vad Paulus säger i Andra Korintherbrevet 9:8,

2 Korintherbrevet 9:8 (SFB-15)

⁸Och Gud har makt att ge er all nåd i överflöd, så att ni alltid och i allt har nog av allt och kan ge i överflöd till varje gott verk.

Han har makt att ge er all nåd i överflöd. Även om vi syndar är han mäktig att ge nåd som överflödar så att nåden täcker varje synd.

Efesierbrevet 3:20, en annan doxologi,

Efesierbrevet 3:20-21 (SFB-15)

²⁰Han som kan göra långt mycket mer än allt vi ber om eller tänker oss genom den kraft som verkar i oss, ²¹hans är äran i församlingen och i Kristus Jesus, genom alla generationer i evigheters evighet. Amen.

Texten lämnar ingen tvekan. Gud är mäktig att låta nåden överflöda och han är mäktig att göra långt mycket mer än allt vi ber om eller tänker oss. Guds allmakt innebär att vi inte har något att frukta. Han är inte bara god och välvillig, han har också makt att göra verklighet av alla sina planer. Vi kan vila i hans makt.

Bevara

Han är mäktig att bevara oss. Det grekiska ordet för ”bevara” är hämtat från militären. Det betyder bevaka. Han vaktar oss. Judas säger att vi är i säkert förvar under fiendens attacker. Han står vakt och ser till genom sin makt att vi aldrig faller bort.

Från fall

Det leder oss till nästa ord. Han är mäktig att bevara oss *från fall*. Det är anmärkningsvärt eftersom han genom nästan hela brevet har gett kännetecknen på falska bröder och han har gett exempel på människor i Israels folk som fallit och människor utanför Israels folk som fallit och till och med änglar som fallit. Det är helt rimligt att när man hör Judas kraftfulla brev läsas upp och förklaras att man blir orolig och tänker ”kommer jag att falla?” Och då inte, ”kommer jag att falla” i meningen att jag kommer att begå den där synden igen som jag försöker att kämpa mot och övervinna, utan snarare ”kommer jag att falla bort från tron?” Kommer jag att bli en apostat, en avfalling? Då säger Judas, ”nej, Gud är mäktig att bevara dig från fall. Han har gett dig ett nytt hjärta. Han har gett dig den Helige Ande. Han har gett dig nytt liv. Och han kommer att bevara dig till den sista dagen.”

Hör vad Jesus säger i Johannesevangeliets tionde kapitel,

Johannesevangeliet 10:27-29 (SFB-15)

²⁷Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig.

²⁸Jag ger dem evigt liv. **De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand.** ²⁹Min Far som gett mig dem är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Fars hand.

Eller Filippobrevet 1:6,

Filippobrevet 1:6 (SFB-15)

⁶[...] han som har börjat ett gott verk i er också ska fullborda det till Kristi Jesu dag.

Kristus kommer inte att släppa taget. Fadern kommer inte att släppa taget. Och ingen är kraftfull nog att tvinga varken Fadern eller Sonen. Därför kan vi veta att han som börjat ett gott verk i oss också ska fullborda det till Kristi Jesu dag. Han som har påbörjat det ska fullborda det. Avfallingar i Israel föll. Avfallingar i Sodom och Gomorra föll. Avfallingar i änglavärlden föll. Avfallingar i församlingen föll. Men sanna troende, som är kallade och älskade kommer alltid att bevaras och framställas fläckfria och jublande inför hans härlighet.

II. GUD FRAMSTÄLLER OSS

Det leder oss vidare till den andra punkten. Vi har sett att Gud bevarar oss och nu går vi vidare och tittar på hur Gud framställer oss. Jag säger ”framställer” eftersom det är en mer ordagrann översättning som fångar exakt vad Judas säger här. Alla andra svenska

översättningar använder ordet ”ställa” som är också mer ordagrant än ”föra fram” som vi har i Folkbibeln från 2015.

Gud framställer oss. Just nu står vi i nåden, enligt Romarbrevet 5, men en dag ska vi stå i härlighet. Stå, det är motsatsen till att falla. Vi kommer att stå till slutet, eftersom Gud vakar över oss.

Kom ihåg Första Johannesbrevets andra kapitel. Vers 19. Vi vet ju att vissa faller. Vad ska vi säga om dem? Klarade Gud inte att bevara dem? Johannes svarar på frågan:

¹ Johannesbrevet 2:19 (SFB-15)

¹⁹De har gått ut från oss, men de hörde aldrig till oss. Hade de hört till oss skulle de ha blivit kvar hos oss. Men det skulle visa sig att alla inte hör till oss.

När någon lämnar tron så är det ett tecken på att de aldrig hörde till Kristus från första början. Därför är det värdefullt att vänta lite innan man döper någon och gör någon till medlem i församlingen. Vi behöver först lära känna varandra så att vi kan se vilken frukt som finns i varandras liv. Först då kan vi säga något meningsfullt om den andres andliga tillstånd.

Men Judas talar här inte om att stå inför Guds härlighet här i vårt nuvarande liv. Han talar om den yttersta dagen. Han säger att Gud kommer att bevara oss till den dagen och framställa oss inför sin härlighet.

Jublande

Sedan kommer något intressant. Han säger nämligen att Gud ska framställa oss jublande. Det är intressant eftersom när vi läser i Bibeln om personer som sett något av Guds härlighet så tycks det alltid vara en traumatisk upplevelse. Jesaja ropade verop över sig själv och Hesekiel föll ner som om han vore död. Och aposteln Johannes i Uppenbarelseboken får se Kristus och faller också ner som om han vore död. Jag vet inte ens om man kan kalla det skrämmande, eftersom det verkar vara en upplevelse som går långt djupare än att kalla det skrämmande.

Ibland hör vi om predikanter som påstår att de har sett Gud i sin härlighet. De har haft någon sorts vision, eller de säger att de har dött och fått se Gud och sedan kommit tillbaka igen. Men deras berättelser stämmer helt enkelt inte överens med den bild som Bibeln tecknar. Därför att när en troende står inför Gud faller han ner i absolut skräck eftersom han blir fruktansvärt och smärtsamt påmind om sin egen syndfullhet.

Ingen syndare kan stå inför Gud. Uppenbarelsebokens 21:a kapitel gör det tydligt. Det står,

Uppenbarelseboken 21:27 (SFB-15)

²⁷Aldrig ska något orent komma in i [staden], och inte heller den som ägnar sig åt skändlighet och lögn, utan bara de som är skrivna i livets bok som tillhör Lammet.

Och sedan i kapitel 22:15,

Uppenbarelseboken 22:14-15 (SFB-15)

¹⁴Saliga är de som tvättar sina kläder så att de får rätt till livets träd och får komma in genom portarna till staden. ¹⁵Men utanför är hundarna och ockultisterna, de sexuellt omoraliska och mördarna, avgudadyrkarna och alla som älskar lögnen och ägnar sig åt den.

Innanför är de som tvättats rena. Utanför är de som lever i sin synd. Dessa kan inte stå inför Gud.

Fläckfria

Men, här säger Judas att vi ska framställas jublande. Varför ska vi jubla? Därför att han framställer oss fläckfria. Det är synden i oss som orsakar fruktan, och när synden är borta finns bara jubel kvar.

Det grekiska ordet för ”fläckfria” kommer från offersystemet. Det är det ord som beskriver de djur som offras. De ska vara felfria. Vänner, vi är inte felfria. Men Kristus är felfri. Han är fullkomlig och i honom finns ingen brist. Genom vår tro på honom förenas vi med honom och han blir vår medlare. På korset tog han på sig all vår synd och bar fram den inför Gud och krossades under Guds vrede i vårt ställe. Och i utbyte tillräknas vi hans renhet och rättfärdighet. Vi får förlåtelse och frikänns från syndens krav.

Men vi kommer inte bara stå inför Gud som överlevare. Vi kommer att vara helt fria från skuld. Vi kommer att vara fläckfria. Vi kommer att förhärligas, vilket innebär att hela vår gamla natur kommer att dö. Synden kommer inte ens att närvara i våra liv. Vi kommer att vara heliga och förhärligade för evigt. Så istället för trauma kommer vi att jubla i all evighet. Obeskrivlig glädje inför Guds härlighet. I all evighet.

I all evighet

Texten säger att ära, majestät, valde och makt tillhör honom före all tid, nu och i all evighet. Om jag hade en timme att tala om Guds oföränderlighet! Något av det mest grundläggande vi kan säga om Gud är att han är evig. Han är inte beroende av något annat för att vara den han är. Han *är* – han är den han är, i sig själv. Han är inte orsakad av något annat, vilket har mängder av konsekvenser, till exempel att han inte står under tiden. Allt han är, är han i evighet, vilket innebär att han bevarar oss i all evighet eftersom han är ära i evighet, han är majestät i evighet, han är valde i evighet och han är makt i evighet. Det vill säga, före all tid – innan tiden fanns är han den han är och bevarar oss, han är den han är i nutid och bevarar oss, och han är den han är, oförändrad i sin oändlighet i all evighet och bevarar oss.

Genom Kristus – uppfyller nya förbundet

En sista tanke innan jag slutar. Att Gud bevarar oss från fall, det vill säga att Gud bevarar oss som kristna, att Gud bevarar oss som bedjande och lovprisande och njutande av hans ära är en uppfyllelse av det nya förbundet. Hör vad den gammaltestamentliga profeten Jeremia. Det är otroligt stora och vackra ord.

Jeremia 32:40 (SFB-15)

⁴⁰Jag ska sluta ett evigt förbund med dem så att jag inte vänder mig ifrån dem och slutar att göra dem gott, och jag ska lägga fruktan för mig i deras hjärtan så att de inte viker av från mig.

Så säger Herren. Ett av nya förbundets löften är att Gud kommer att handla så att de som är födda av Ande aldrig ska vika av från honom. De kommer alltid att bevaras, inte genom sin egen kraft utan genom honom. Vänner, det är vad Gud lovar i det nya förbundet.

Om nu detta förbund, om dessa villkor, att Gud ska ta ut hjärtat av sten och sätta in ett hjärta av kött och bevara dessa människor och aldrig låta dem vika av från honom, om det ska kunna bli sant, så måste han friköpa dem med sitt blod. Och det gjorde han! När han gav sin enfödde Son för sitt folk, friköpte han dem helt och hållet. När Jesus gav upp andan och

sa att allt var fullbordat innebär det att *allt* är fullbordat – den nya födseln, det nya hjärtat, den Helige Ande i deras liv, nya viljor, nya ögon, en ny riktning, deras bevarande genom allt fram till deras förhärligande i evighet. Det är vad evangeliet erbjuder. Det är vad Kristus åstadkom åt oss.

När Jesus dog för oss fick alla löften sitt ”ja” och ”amen” i honom. Det är en verklighet som köptes genom hans blod.

Så när vi hör vers 25 i Judas brev, är det vad vi ska höra. Gud har makt att bevara oss från fall och föra fram oss fläckfria och jublande inför sin härlighet. Varför? För att han är den ende Guden och vår frälsare *genom Jesus Kristus, vår Herre*. Allt kommer till oss genom Jesus Kristus vår Herre.

När ära och majestät och välde och makt förs in i mitt liv, in i mitt vacklande hjärta för att rädda mig och bevara mig för ytterligare en dag, så kommer det genom Jesu blod. Det skulle inte finnas någon anledning för dessa saker att komma till mig om det inte vore för Jesu blod som hade köpt det för mig, om jag inte var del i det nya förbundet och om han inte uppfyllde sitt löfte genom att ge sitt liv. All den makt som utverkas i mitt liv när han bevarar mig kommer genom Jesus Kristus.

Den ära och majestät och välde och makt som krävs för att bevara oss levande i Kristus, som dag efter dag lyfter våra hjärtan i tro och bön och förkrosselse och klagan och lovprisning inför honom; den ära och majestät och välde och makt som gör att vi fortsätter att be och förtrösta och som bevarar oss i hans kärlek, allt det beseglades när han gav sitt liv för oss. Och därför, när vi tillskriver ära och majestät och välde och makt till Gud, gör vi det genom Jesus Kristus. Han är vår förebedjare och vår medlare för alltid. Det är genom honom vi har tillträde till Fadern i den Helige Ande (Ef 2:18).

AVSLUTNING

Så när Gud bevarar oss från fall är det, på grund av Jesus Kristus vår Herre, något som pågått från före tidens begynnelse (Upp 13:8). Och det ska pågå i all evighet. För den som är i Kristus finns inget att frukta.

Jag vill avsluta med att läsa Psalm 121,

Psaltaren 121:1-8 (SFB-15)

1En pilgrimssång.

Jag lyfter mina ögon till bergen.

Varifrån kommer min hjälp?

2Min hjälp kommer från Herren,
som har gjort himmel och jord.

3Inte låter han din fot vackla,
inte slumrar han som bevarar dig.

4Nej, han som bevarar Israel,
han slumrar inte, han sover inte.

5Herren bevarar dig,
Herren är ditt skydd på din högra sida.

6Solen ska inte skada dig om dagen,
inte månen om natten.

7Herren ska bevara dig från allt ont,
han ska bevara din själ.

8Herren ska bevara din utgång och din ingång,
från nu och till evig tid.